

blive det modsatte, når det ikke agtes som sig selv.

Bestemmer andre barnets behov, stjæles muligheder for egne valg og egen erkendelse. Sådan (på andres skyld og tvang) bliver et menneske selv skyldigt i at forspilde sit ægte liv. Når vi ikke selv tør vælge eller stille vore egne spørgsmål, men gør, som der bliver sagt, har vi mistet os selv på stedet; sådan er livet et helvede.

At misforstå livet (hæmme det) er frygteligere end noget andet, det er at misforstå Gud = sig selv og sin tilværen. Denne misforståelse smitter som en epidemi, - neurose er en dødbringende "kønssygdom", som barnet kan pådrage sig allerede ved fødslen. Forstår vi ikke at agte barnet, skaber vi misvækst og vantrivsel.

Skolen og den vise pædagog kunne hjælpe barnet med at finde sig selv. Kun ved spørgsmål i et klima af totalaccept kan barnet finde sine egne svar og helbrede sig selv. Ethvert menneske er nødt til selv at finde sine svar. Det er aldrig for sent.

At miste sin bedrevindende sikkerhed er et væsentligt svar, som stiller nye spørgsmål og viser åbne muligheder.

Ingen bliver færdig med livsopgaven før døden.

Det gør ondt at ignorere sit ægte liv, det er en sult og en håbløs kamp med et tveægget sværd, som aldrig er i ro. Sådan kræver barnet i os livslangt og forgæves sin tabte ret: at være hel, lig sig selv.

Spørgejøgren

Ulla Frellsen

Efterskrift

Den eneste synd, et menneske kan begå, er ikke at være sig selv.

Mennesker har altid forholdt sig til eksistens og religion, bevidst eller ubevidst, gennemtænkt eller overfladisk.

I begyndelsen (ved fødslen) er ethvert menneske helligt og enfoldigt, (hellig betyder hel lig sig selv, egen, uberørt, uskyldig, som sig selv. Enfoldig = usammensat, ægte og gedigen).
Sådan lå alle muligheder i os som børn, vi var til og begreb Gud ubevidst.

Gud?

ER er Guds navn. Gud er dét, der er.

Med andre ord er Gud: "Min væren i verden" - jeg er i dét, der er - kendt og ukendt, sikkert og uvist, alting ialt både ondt og godt. Jeg skal selv vælge imellem mine muligheder, JEG skal selv MIG, - være til.

Gud er ligeglad, aldrig straffende eller uretfærdig,- jeg gør det selv; Gud ta'r mig, som jeg kommer og som jeg er. Jeg skaber selv min væren på godt og ondt, den er mit eget ansvar.

Diskussionen: "Hvem ejer barnet, samfund eller forældre" er ugudeligt.

Barnet er nødt til at eje sig selv, for at kunne forløse sit liv.

Med god grund kunne mange børn sige: »Vig bort fra mig Satan!« til forældre, skole og samfund, som ikke agter det, men misforstår og misbruger dets afhængighed af voksne, ikke tager det ved hånden på vejen og viljen til sig selv.

Livsopgaven og livsansvaret er at være til som sig selv, kende andre mennesker og verden igennem sig selv og at kunne tage vilkårene som de er uden flugt, bedreviden og afhængighed.

At forflygtige sit livsansvar er vantro. Tro er ikke underkastelse og bedende tiggeri, men at tage forskud på fremtid og uvished uden at miste sig selv i nuet. Evnen til at tro ligger i leg, nysgerrighed, tillid, åbenhed. Under leg udforsker barnet sine muligheder og udvider sine grænser, uden tro er leg, gnist og ægte liv ikke muligt.

‘At lade lege’ er kærlighed.

Det troende, uskyldige, hellige og enfoldige barn lokkes eller tvinges til at

Forstår vi at agte?

Ja, det mener neurotikerens nok at gøre.

Jeg skal mig - er dette jeg sundt, neurotisk, psykotisk - hvordan kan jeg vide det? Kender jeg dén, jeg er, - eller er jeg kun dét, jeg kender?

Udefra kan man nok se forskel på det ægte og det neurotiske, - men det er svært indefra. Hvordan kan jeg vide, om min "forståelse" er angststyret, når netop angststyringen styrer mig uden om angsten, og jeg derfor ikke ser, at jeg styrer galt - jeg er jo netop ikke angst mere.

Påviser man angsten, protesterer den angste panisk voldsomt og vender én ryggen. Angststyringen har igen "befriet" den angste for sandheden og gjort den til løgn. Hvordan pokker gøres det forståeligt for dem, der ikke forstår og som har mest brug for forståelse? Hvordan får man dem, der misforstår til at forstå, at de misforstår?

Nej, fornuftig tales logik kan ikke hamle op med angststyringens logik.

Hvordan kan man i skrift give udtryk for den totalaccept, som skolen **må** give barnet - uden at det bliver til tralala?

Kan de ægte (og derfor truende) tanker, der dukker op af sig selv når vi i lønkammeret er uden for andres rækkevidde - kan de gøres til ønsker i det bange menneske, så vedkommende på helt sokratiske vis kommer i gang selv - tør være bange og spørge til sin angst?

Når vi er låst fast i angststyringens følgeproblem, er vi låst af en sær lås. Den låser satans effektivt og har fastlåst adskillige mennesker fra fødsel til død. Alligevel kan man fjerne låsen bare ved at se på den.

Min væren kan ødelægges af andre, specielt når jeg er barn og afhængig - men jeg bestemmer selv, om jeg vil lade mig ødelægge (og være ødelæggende) i det lange løb.

Spørgejorgen

*Al brug eller gengivelse af denne "bog" er tilladt,
den er ment som samtale- og debatoplæg.*

SPØRGEJØRGEN

1. Hvorfor er det ikke mig, som ejer mig?
2. Hvorfor er det til mit eget bedste, at jeg ikke er mig selv?
3. Hvorfor skal jeg være **mig-for-jer**?
4. Hvorfor skal jeg svigte **mig selv** for jeres skyld?
5. Hvorfor skal jeg være hul indeni?
6. Hvorfor skal jeg mangle alt i mig og altid sulte efter det?
7. Hvordan kan jeg være til som en anden?
8. Hvordan kan I vide bedre om mig, når jeg slet ikke er til som mig selv?
9. Hvorfor siger I: "Vi kender dig!" når jeg ikke engang kender mig selv?
10. Hvorfor skal jeg opføre mig godt, når jeg ikke har det godt?
11. Hvordan skal jeg få livsmod, når jeg ikke må gøre oprør?
12. Hvorfor må det ikke gøre ondt på jer, at jeg har det ondt?
13. Hvordan kan jeg sige sandheden, når jeg skal lyve for mig selv?
14. Hvorfor skal jeg lyve for jer, førend I tror mig?
15. Hvorfor holder I kun af **ikke-mig**?
16. Hvorfor retter I mig "for min egen skyld" når I kun elsker ikke-mig?
17. Hvorfor kalder I mig dum og sær, når vi ikke forstår hinanden?
18. Hvordan kan vi leve i frihed, når jeg ikke må være fri i mig selv?
19. Hvorfor siger I: "Enhver er sin egen lykkes smed" når jeg ikke må noget selv?
20. Hvorfor er jeg ikke til at stole på, når jeg svigter jer?
21. Hvem ejer mig-for-jer, når jeg er gammel, syg, besværlig, bitter, forspildt - og I svigter mig?
22. Hvorfor må jeg ikke opleve mit ægte liv?
23. Hvorfor er det så svært at acceptere mig?
24. Hvorfor roser I ikke-mig og neuroser mig?
25. Hvad er det, I er bange for?

1. Du er vores barn, og vi har ansvaret for dig.
2. Hvem tror du, du er?
3. Man er nødt til at tage hensyn til hinanden, man skal yde, før man kan nyde.
4. Vi opdrager dig til at blive en god samfundsborger. Hvis mennesker ikke lærer at kende grænserne, ender alt i kaos og anarki. Samfunds hjulene skal jo holdes i gang.
5. Vi lærer dig kun de rigtige og gode ting, og så bliver du ikke hul.
6. Du er for lille endnu til at vide, hvad du har godt af, - voksne ved mere om livet og spillereglerne.
7. Ingen er sig selv nok. Vi har det godt i vores familie. Det vil du op dage engang, når du ser, hvordan andre har det.
8. En dag vil du give os ret i, at vi gør det rigtige.
9. Skal ægget lære hønen! Sådan må du ikke tale til din mor.
10. Er du sløj i dag, lille skat? Sådan plejer du aldrig at være!
11. Hvorfor skulle sådan en forkælet unge gøre oprør?
12. Da vi var børn, skulle vi makke ret, og det tog vi bestemt ikke skade af.
13. Du ved endnu ikke, hvad sandhed er. Vent med at spekulere på det, til du bliver stor.
14. Vi stoler da på dig. Du tænker alt for meget! Gå nu ud og leg!
15. Vi elsker dig over alt på jorden. Det må du aldrig tvivle på.
16. Vi gør alt i den bedste mening. Vi er nødt til at beskytte dig, så du ikke kommer galt af sted.
17. Du må ikke spørge så meget, - mor har hovedpine. Har du læst lekti er?
18. Du har det friere, end de fleste. Det eneste, vi forlanger, er at du overholder spise- og sengetiderne. Der er forskel på børn og voksne.
19. Det har du helt misforstået, men nu skal vi bage boller og hygge os!
20. Du skal ære din far og mor. Det står i Bibelen.
21. Ingen drømmer om at svigte dig!
22. Det kommer du tids nok til, når du engang får ansvar for familie og arbejde.
23. Vi nægter dig aldrig noget, du får stort set alt, hvad du peger på.
24. Vi roser dig da altid og er stolte af dig.
25. Bange? Hvem? Os? For hvad?